

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.751 van 29 oktober 1998
in de zaak A. 55.317/VII-12.404.**

In zake : de n.v. KRONOS EUROPE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. KRONOS EUROPE op 21 december 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting van 21 oktober 1993 waarbij haar beroep ingediend tegen de lozingsvergunning van 11 mei 1992 onontvankelijk wordt verklaard;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 12 februari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 augustus 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat B. ROELANDT die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Op 24 mei 1988 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een lozingsvergunning voor het lozen van ander dan normaal huisafvalwater in het kanaal Gent-Terneuzen.

1.2. Op 11 mei 1992 geeft de directeur-generaal van de administratie milieu, natuur en landinrichting van het departement leefmilieu en infrastructuur van het Vlaamse Gewest een lozingsvergunning af.

Deze vergunning wordt ter kennis gebracht van de verzoekende partij met gewone brief, gedateerd 12 mei 1992 en volgens de verzoekende partij ontvangen op 15 mei 1992.

1.3. De verzoekende partij gaat niet akkoord met een aantal voorwaarden die in de betreffende vergunning zijn opgenomen en tekent daartegen beroep aan bij de bevoegde minister.

Het beroepschrift is gedateerd op 21 mei 1992 en het is door verzoekende partij aan de postbode meegegeven op 22 mei 1992 als aangetekende zending.

Blijkens de afstempeling van het postkantoor te Gent 1 is het aldaar op 25 mei 1992 als aangetekende brief verzonden aan de bevoegde minister.

1.4. Met het thans bestreden besluit van 21 oktober 1993 wordt het beroep als onontvankelijk verworpen. Daartoe wordt volgende motivering opgegeven :

"Overwegende dat de lozingsvergunning van 11 mei 1992 op datum van 12 mei 1992 aan de exploitant werd betekend, dat het op 25 mei 1992 ingediende beroep bijgevolg buiten de reglementaire termijn van 10 dagen werd ingediend;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat om het beroep onontvankelijk te verklaren;"

2. De gegrondheid

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als enig middel de schending aanvoert van artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 januari 1974 tot vaststelling van de modaliteiten en termijnen van het beroep ingesteld bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

"doordat de bestreden beslissing het beroepsschrift van verzoekende partij onontvankelijk verklaart omdat het buiten de termijn van 10 dagen zou zijn ingediend, en deze termijn van 10 dagen laat aanvangen met de dag waarop de beslissing waartegen beroep werd aangetekend door het bestuur werd verstuurd, en deze termijn laat aflopen op de dag waarop de bevoegde instantie het beroepsschrift heeft ontvangen,

terwijl artikel 1 van voormeld koninklijk besluit bepaalt dat het bij artikel 7 van de wet van 26 maart 1971 bepaalde beroep bij een ter post aangetekende brief binnen de tien dagen na de kennisgeving van de beslissing moet worden gericht;

deze termijn derhalve begint te lopen de dag na de ontvangst van de kennisgeving (cfr., *mutantis mutandis*, wat de aanzegging in het kader van artikel 13 van het A.R.A.B. betreft: R.v.St., 26 november 1981, Roofhoofd, nr. 21598; 19 november 1987, Vercauteren, nr. 28882, Amén., 1988-89, 49, noot JADOT, B.; LAMBRECHTS, W., "Het uitgangspunt van de beroepstermijn bij aanplakking en aanzegging", R.W., 1986-87, 946-47);

de brief van het bestuur, gedateerd op 12 mei 1992, verzoekende partij slechts op 15 mei 1992 bereikt heeft;

deze termijn derhalve begon te lopen op 16 mei 1992 en afliep op 25 mei 1992;

in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing voorhoudt de dag van indiening van het beroepsschrift niet de dag is waarop het bestuur kennis neemt van het beroep, maar de dag waarop de brief ter post wordt afgegeven;

de regel dat de brief die het beroep bevat ter post moet worden aangetekend juist tot doel heeft de datum van indiening te kunnen bewijzen (cfr. R.v.St., 29 november 1954, Antonissen, nr. 3852);

verzoekende partij haar beroepsschrift ruimschoots binnen de termijn van 10 dagen heeft verzonden, door het op 22 mei 1992 aan de post af te geven;

zelfs als men zou beschouwen dat verzoekende partij reeds op 13 of 14 mei 1992 kennis had of zou moeten gehad hebben van de beslissing, quod non, dan nog de verzending op 22 mei 1992 binnen de reglementaire termijn is gebeurd;"

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt als volgt :

"...

2. Uit het administratief dossier blijkt dat de vergunning werd verleend op 11 mei 1992 en daags nadien op 12 mei 1992 per gewone post werd verzonden aan verzoekende partij. Het op 21 mei 1992 gedateerde

beroepschrift blijkt evenwel slechts aangetekend verzonden te zijn te Gent op 25 mei 1992. De omslag die het desbetreffende verzoekschrift bevatte, vermeldt evenwel twee soorten stempels, waarvan een reeks in het rood zijn aangebracht en als datum 22 mei 1992 vermelden en een reeks in het zwart die als afstempeldatum 25 mei 1992 vermelden.

Bij navraag bij het Bestuur der Posterijen te Gent, waar de brief is verzonden, blijkt dat de rode stempels met datum van 22 mei 1992 zijn aangebracht door een frankeermachine (waarschijnlijk van verzoeker zelf), terwijl de zwarte stempels de door de post aangebrachte stempels zijn en dus de werkelijke datum van de aanbieding ter aangetekende zending vermelden, zijnde 25 mei 1993.

3. Naar luid van artikel 7 van de Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging kan de aanvrager bij de Koning in beroep komen tegen de beslissingen genomen met toepassing van artikel 5. De Koning regelt de modaliteiten en de termijnen ervan.

4. Voormelde modaliteiten en termijnen werden geregeld door het K.B. van 23 januari 1974. Artikel 1 van voormeld K.B. bepaalt dat het bij artikel 7 van de Wet van 26 maart 1971 bepaalde beroep bij een ter post aangetekende brief binnen de tien dagen na de kennisgeving van de beslissing moet worden gericht.

4.1. Bij verzending van de vergunning op 12 mei 1992, kan behoudens tegenbewijs worden geacht dat de kennisgeving van de door verzoekende partij bestreden vergunning geschiedde op 13 mei 1992 (7), zodat de termijn van beroep een aanvang nam op 13 mei 1992, dag van de kennisgeving van de vergunning en zodat desgevallend de beroepstermijn verstreek op 22 mei 1992.

4.2. Zelfs wanneer wordt aangenomen dat de beroepstermijn maar een aanvang nam op 14 mei 1992, zijnde de dag na de kennisgeving (naar analogie van artikel 88 van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor Uw Raad), is de verzending van het beroepschrift op 25 mei 1992 nog buiten de termijn.

Desgevallend was de beroepstermijn verlopen op 23 mei 1992. Deze dag was een zaterdag, dag waarop de postdiensten beschikbaar zijn. Daarenboven dient opgemerkt dat de regel van artikel 88 van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 of van artikel 53, 2de lid van het Gerechtelijk Wetboek geen algemeen rechtsbeginsel is (8) en behoudens uitdrukkelijke bepaling niet van toepassing is.

Verzoekende partij bewijst geenszins dat zij de brief met mededeling van de vergunning slechts ontving op 15 mei 1992. Nochtans, moet het bewijs dat de termijnen zijn nageleefd geleverd worden door diegene die het hoger beroep instelt.

Uit voorgaande blijkt dan ook dat hoe dan ook de verzending van het beroepsschrift van verzoekende partij buiten de datum zoals voorzien in artikel 1 van het voornoemd K.B. van 23 januari 1974 is geschied en het bestreden Besluit terecht tot de onontvankelijkheid heeft geoordeeld.

Aangezien voor het overige alle substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen in acht werden genomen.

(7) Een brief die op een bepaalde dag wordt verzonden komt normaal, bij werkdagen, de volgende dag aan; zie R.v.St., Roofthoofd, nr. 21.598, 26 november 1981.

(8) Zie desbetreffende Cass., 10.10.1985, Pas., 1986, I, 140."

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij als volgt repliceert :

"1. Verzoekende partij gaf het beroepsschrift bij de post af op 22 mei 1992. Dit wordt bewezen door het bewijs waarvan een copie werd gevoegd in het dossier van verzoekster.

Het betreft een bewijs dat door de plaatselijke postbode werd opgemaakt op het ogenblik van de afgifte van de brief. Het versturen van aangetekende zendingen gebeurt bij verzoekende partij, zoals waarschijnlijk bij alle firma's die langs het kanaal Gent-Terneuzen zijn gelegen, via dienstverlening door de postbode. Om deze dienst te kunnen verlenen, beschikken de postbodes over een genummerd boekje met volgnummers voor de ontvangstbewijzen. Met de hulp van dit boekje kunnen ze een aantal verrichtingen doen, waaronder het in ontvangst nemen van aangetekende zendingen. In casu kan men uit het ontvangstbewijs afleiden dat de aangetekende zending afgegeven werd aan een postbode van het kantoor Gent - 1e sectie, drager van het boekje nr. 15. Het ontvangstbewijs draagt het nummer 10888. Het is gedateerd op 22 mei 1992 en is ondertekend door "de postman", die tevens 150 + 15 BF inde. Aldus is het onomstotelijk bewijs geleverd dat het beroepsschrift bij de post werd afgegeven op 22 mei 1992.

2. Blijkbaar werden door de postdiensten achteraf nog twee stempels aangebracht met de datum van 25 mei 1992. Deze omstandigheid valt volledig buiten de verantwoordelijkheid van verzoekende partij, die eenmaal de brief bij de post is afgegeven, uiteraard geen toezicht meer kan uitoefenen op de behandeling en bestelling ervan.

Verzoekende partij merkt trouwens op dat de datum van één van beide zwarte stempels "verbeterd" werd met een zwarte balpen. Door deze "verbetering" valt het niet uit te maken welke datum de stempel oor-

spronkelijk droeg. Eventueel zou een deskundigenonderzoek zulks kunnen uitmaken. Verzoekende partij meent echter dat zulk onderzoek ter zake niet dienend is vermits zij reeds op afdoende wijze heeft aangetoond dat de brief op 22 mei 1992 bij de post werd afgegeven.

3. Nu het vaststaat dat het beroepsschrift bij de post werd afgegeven op 22 mei 1992, is het verder irrelevant om na te gaan of de beslissing op 13, dan wel op 15 mei zou zijn aangekomen bij de verzoekende partij. In beide gevallen is het beroep immers binnen de reglementaire termijn ingediend. Het is niettemin aangewezen de desbetreffende argumenten van de tegenpartij te weerleggen.

De tegenpartij stelt in de memorie van antwoord dat de kennisgeving moet geacht worden te hebben plaatsgevonden op 13 mei 1992. Zij gaat uit van de regel dat een brief die op een bepaalde dag verzonden wordt normaal de volgende werkdag aankomt (R.v.St., 26 november 1981, ROOFTHOOF, nr. 21.598).

Te dezen moet echter worden vastgesteld dat de tegenpartij niet het minste bewijs levert dat zij de brief effectief heeft verzonden op 12 mei 1992. De dagtekening ervan kan immers geen voldoende bewijs uitmaken van de datum van verzending. Bij gebreke aan zulk bewijs houdt verzoekende partij staande dat zij de brief slechts ontving op 15 mei 1992, zoals dit is aangegeven door de stempel die verzoekende partij op de brief heeft aangebracht.

Bovendien moet worden vastgesteld dat het bestreden besluit uitdrukkelijk vermeldt dat 'de lozingsvergunning van 11 mei 1992 op datum van 12 mei 1992 aan de exploitant werd betekend'. Hieruit mag worden afgeleid dat de tegenpartij ervan uitging dat niet de datum van aankomst van de zending moest in aanmerking worden genomen, maar wel de dagtekening van de brief (12 mei 1992). Andermaal blijkt hieruit de schending van artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 januari 1974."

2.4. Overwegende dat artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 januari 1974 tot vaststelling van de modaliteiten en termijnen van het beroep ingesteld bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zoals het gold ten tijde van de bestreden beslissing luidde als volgt :

"Het bij artikel 7 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bepaalde beroep, wordt gericht aan de Minister die de Volksgezondheid en het Leefmilieu in

zijn bevoegdheid heeft, bij een ter post aangetekende brief, binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing."

dat de verzoekende partij er terecht van uitgaat dat de kennisgeving is geschied op het tijdstip waarop zij de in eerste aanleg genomen beslissing in ontvangst heeft genomen; dat wanneer, zoals ter zake, een kennisgeving door de verwerende partij niet ter post aangetekend wordt verzonden, het aan die partij is om te bewijzen wanneer alsdan de beroepstermijn is ingegaan; dat in de onderhavige zaak de verwerende partij geen bewijs daarvan aanbrengt; dat deze partij in haar laatste memorie ten onrechte doet gelden dat de brief van 13 oktober 1993 vanwege de directeur-generaal van de AMINAL, bestuur milieuvergunningen aan het kabinet van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, waarin wordt geponeerd dat de brief gedateerd 12 mei 1992 daadwerkelijk op dezelfde dag werd verzonden en het op de kwestieuze brief in handschrift vermelde "12/5", gevolgd door een niet te identificeren handtekening als een dergelijk bewijs moeten worden beschouwd; dat het niet onaannemelijk is dat de verzoekende partij, zoals zij beweert, de brief van 12 mei 1992 pas op 15 mei 1992 heeft ontvangen; dat dienvolgens de beroepstermijn is ingegaan op 16 mei 1992, zodat het beroepschrift in elk geval - ongeacht of de datum van aangetekende zending moet worden vastgesteld op 22 mei 1992 dan wel 25 mei 1992 - tijdig werd ingesteld; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting van 21 oktober 1993 waarbij het beroep van de n.v. KRONOS EUROPE ingediend tegen de lozingsvergunning van 11 mei 1992 onontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig oktober 1990 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.